Notes du mont Royal
www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλαιοτάτων ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ, ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ ΓΝΩΜΙΚΑ.

Vetustissimum Authorum Georgica, Bucolica, & Gnomica poemata quæ supersunt.

Accessit huic editioni

Is. Hortiboni Theocriticarum Lectionum libellus

Cætera sequentes paginæ indicant.

Coloniæ Allobrogum.

Apud. Iohan. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI beneuolo S.

Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, praeter ea quae priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:

Primùm Graeca vt quàm emendatissimè ederentur operam studiosè dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus meliora.

Tertiò, quaedam adiunximus carmina partim Theocriti, partim aliorum poetarum, quae in priori deerant: quaedam etiam quae in nullis reperias.

Musaei quoque poema & propter elegantiam, & quia non videbatur argumentum alienum, edere visum est. Postremò, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum libellum addidimus, in quo cum Theocriti tum aliorum poetarum loci non pauci quà emẽdatur, quà explicantur.

I. CRISPINI de sua editione δίστιχον

Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?

OECONOMICA TOTIVS OPERIS PRÆFATIO,

IOHANNIS CRISPINI.

GRAVIORIBVS defessum laboribus quid vetat in amœnos nonnunquam Poetarum hortos requiescendi gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi iam dudum in promo vendis (quoad potui (literarū studiis voluntas, vt quum à grauioribus illis, imò primariis Autoribus edendis otij quid superesset, secundariis qui ad humanitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis qui viciniores origini, vt Plato monet in Philebo, minus attactarum sordium habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pictores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris, & aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus annis ab Homero poetarum principe cœptum esset, nunc alterum ab illo, Hesiodum Ascræum illi ὁμόχρονον, Theognidem quoque & Phocylidem: Theocritum aliósque primarios Poetas, qui ob excellentis & exquisitæ scriptionis dotes vetustatem ferre potuerunt, prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impediat circumgestantem. Distinximus quidem eos velut in tres classes, quarum primam Hesiodi

operibus τοῖς συζωμένοις: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλιογράφοις: tertiam ipsi Theognidi cæterísque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedimus, vt in vnum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porrò præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucundam horum Poetarum lectionem remorer, aut verecundiæ terminos nimia commendatione transiliam. Spero equidem susceptum hunc laborem inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cùm & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione coniuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiúsque enchiridioli modulo potissimùm conueniebant.

Atque vt ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poetas citata extant, pleraq. nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atq. Latinè doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardũ contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simmiæ Rhodio attribuuntur; quæ præterquam quòd sunt αἰνίγματα arbitratu veteris Autoris efficta corruptissima erant. Ioannes Pediasimus Theocriti Σύριγγα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὴ τῆς Θεοκρίτου σύριγγος αἰνίγματι μὲν ὅμοιον, διά τε τὴν τῶν μέτρων ἀνίσων σύνθεσιν, καὶ διὰ τὸ ἀκροδιγμῶς τῶν μνημονευθεισῶν ἱστοριῶν ἔχεσθαι, καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς συντάξεως· καὶ ταῦτα μὴ χρῆν τὴν ἀπλικὴν συνήθειαν ἀγνοῆσαι ἐκφυλον, πολλὴν ἐμποιοῦσαν ἀσάφειαν. Quæ antè præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Securi, ænigmaticis

gmaticis Simmiæ commentis prædici vsurpasséque meritò possent. Hæc verò breuibus idcirco non abs re præfamur, vt intelligant studiosi adolescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed refertos tanta Poetarum veterum gaza, tam multiplici rerum sententiarúmque grauitate ac varietate plenos, vt maiora volumina non solùm operarum & operis difficultate superent, verùm etiam vtilitatem grato compendio (his præsertim temporibus alioqui perturbatissimis) coniunctam habeant.

P.OETARVM QVI TRIbus distinctis libris, vno tamen ἐγχειριδίῳ comprehenduntur, catalogus.

I.

GEORGICA.

HESIODI ASCRÆI, OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius autoritas tanta erat vt ipsius carmina tanquam oracula & ἀξιώματα quædam communi sermone vsuparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro περὶ ὕψους, quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

OECONOMIA.

Annotationes in Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Phillippo Mel. potissimùm, Frisio & Cabirio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

II
BVCOLICA.

THEOCRITI SYRACVSII Eidyllia, apta ad Poetices principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Heroas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ, I. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patulæ recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvinsemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII, OVVM. ALAS. SECVRIM.

Restituit suis metris, enodatéque exposuit Auberius.

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mercerchitum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Iamotio redditum.

III.
GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vineti, I. Hetelij I. Schegkij, aliorúmq. lucubrationibus expolitæ.

PHOCYLIDIS poema admonitorium,
PITHAGORÆ carmina aurea scholiis V. Amerpachij aliorúmque obseruationibus illustrata
SOLONIS sententiæ quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,
TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque multi magni scriptores veluti axiomata & oracula non sine honoris præfatione citarunt. Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS INSEQVItur eadem tertia Enchiridij parte.

SENARIORVM Libellus, continens aliorum quoque Poetarū sententias: quemadmodum ex indice ad calcem illius tertiæ partis apposito constabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus argumenti nonnulla ex veterum Comicorum fragmentis: quorum nomina idem Index commonstrat.

Fruere his, ô Philomusе, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal 센
www.notesdumontroyal.com
Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

EX SVIDA.

Tyrtæus Archimbroti filius Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedemoniis, cùm aduersus Messenios bellum gererent, victoriæ author fuisse. Est autẽ vetustissi. vtpote qui eodem tempore cum septẽ (qui vocantur) sapientibus vixerit, aut etiã antiquior. Floruit saltem circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versibus Elegiacis, & carmina de bello libro 55.

EX TYRTÆO,

De virtute.

NON memorandus mihi vir, nec in pretio habendus videtur,
Seu virtute pedum seu gratia lucta:
Neque si Cyclopum habeat magnitudinem & robur,
Et curren do vincat Thracium Aquilonem.
Et forma sit vel ipse Tithono prastantior,
Et locupletior quàm aut Midas aut Cinyras reges.
Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat,
Linguamque Adrasti suauissimam habeat:
Neque si gloriam omnẽ prater bellicã fortitudinẽ habeat,
Non enim vir bonus est in bello,
Si non sustineat cædem videre cruentam,
Et propius hostem stare cupiat.
Hac virtus est hoc optimum inter homines pramium,
Et maximè decorat virum iuuenem, à quo geritur.
Commune hoc bonum est ciuitati, & vniuerso populo,
Si quis vir progressus inter pugnantes in prima acie
Constanter turpisque fuga prorsus obliuiscatur, (maneat
Vitam & animum patientem obiiciens periculo,

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Τυρταῖος Ἀρχεμβρότου, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς καὶ αὐλητής· ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον Λακεδαιμονίους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιότατος, σύγχρονος τοῖς ἑπτὰ κληθεῖσι σοφοῖς, ἢ καὶ παλαιότερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη πολεμιστήρια εἰς βιβλία ε'.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ,
Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

ΟΥΤ' ἂν μνησαίμην, οὔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείην
Οὔτε ποδῶν ἀρετῆς, οὔτε παλαισμοσύνης,
Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
Νικῴη δὲ θέων Θρηΐκιον Βορέην·
Οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη,
Πλουτοίη δὲ Μίδαο καὶ Κινύραο πλέον·
Οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
Γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχοι
Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν, πλὴν θούριδος ἀλκῆς.
Οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
Εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὁρῶν φόνον αἱματόεντα,
Καὶ δηΐων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἱστάμενος.
Ἥδ' ἀρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
Κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
Ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ
Νωλεμέως, αἰσχρῆς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
Ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος.

Animúmque ad mortem obeuntem proximum viru̅ allātū
Hic vir bonus est in bello.
Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
Asperas, suáque industria prælij fluctus regit.
Ipse aūt in prima acie prostratus charam amittit vitā,
Ciuitatem, & populos, & patrem honestans:
Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus,
Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.
Hunc verò lugent, pariter iuuenes, senésque,
Et graui desiderio tota ciuitas funus ipsius prosequitur.
Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt,
Itémque nepotes, & omne posterorum genus,
Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,
Sed quanuis sub terra sit, manet immortalis,
Quem se fortiter gerentem manentémque, & pugnantē,
Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.
Quòd si effugerit, sortem mortis longum inducentis soporē,
Et victoria potitus splendidam gloriā pugnæ asseruat:
Ipsum ex æquo omnes iuuenésque senés. ne colunt,
Multísque iucundis affectus ad Orcum abit.
Senescens autem inter ciues præcellit, neque quis illum
Lædere, nec irreuerenter nec iniustè cupit.
Omnésque in sedibus iuuenes simul & æquales
Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
Huius igitur virtutis ad summū peruenire nunc aliquis
Nitatur animo, non remittens bellum.

EIVSDEM.

alias Callini.

Quandiu torpetis? quando strenuam habebitis animam
O iuuenes? an non veremini vicinos,
Ob tantam ignauiam? In pace autem vobis videmini
Sedere: sed bellum totam regionem infestat.

Hunc versum suppleuit Camerarius.

* *Quin scutum aliquis arte in prælio hosti obtendat,*
Et aliquis moriens vltimò iaculum emittat,

Θαρσύνῃ δ᾽ ἔπεσιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς.
　Οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
Αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
　Τρηχείας, αὐτοῦ δ᾽ ἔσχεθε κῦμα μάχης.
Αὐτὸς δ᾽ ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμόν,
　Ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ᾽ εὐκλεΐσας·
Πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
　Καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος.
Τὸν δ᾽ ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
　Ἀργαλέῳ δὲ πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις.
Καὶ τύμβος, καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι,
　Καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω.
Οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ᾽ ὄνομ᾽ αὐτοῦ,
　Ἀλλ᾽ ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,
Ὅντιν᾽ ἀριστεύοντα, μένοντά τε μαρνάμενόν τε
　Γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ.
Εἰ δὲ φύγῃ μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο,
　Νικήσας δ᾽ αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἕλῃ,
Πάντες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί.
　Πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Ἀΐδην,
Γηράσκων δ᾽ ἀστοῖσι μεταπρέπει οὐδέ τις αὐτὸν
　Βλάπτειν οὔτ᾽ αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει,
Πάντες δ᾽ ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι, οἵ τε κατ᾽ αὐτὸν
　Εἴκουσ᾽ ἐκ χώρης, οἵ τε παλαιότεροι.
Ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἱκέσθαι
　Πειράσθω, θυμὸν μὴ μεθιεὶς πολέμου.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.
ἢ Καλλίνου.

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ᾽ ἄλκιμον ἕξετε θυμόν,
　Ὦ νέοι; οὐδ᾽ αἰδεῖσθ᾽ ἀμφιπερικτίονας,
Ὧδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
　Ἧσθ᾽, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.
Εὖ τῷ τις ἀσπίδα θέσθω ἐναντιβίως πολεμίζων.
　Καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ᾽ ἀκοντισάτω.

Honori enim est & ornamento viro pugnare
Pro patria, & liberis, & tenera vxore
Aduersus hostes. Mors autem aderit, quandocunque
Parcæ destinauerint. Sed age quispiam rectà pergat
Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus
Foueat, cùm primum incipit committi pugna.
Non enim mortem effugere fatale est
Virum, neque si à maioribus immortalib. genus ducat.
Sæpe quis elapsus è pugna sonitúque telorum,
Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
Atque hic sanè nec amicus est populo, nec gratus:
Illũ v. magnus & paruus deflent siquid passus fuerit.
Vniuersus enim populus virum fortem desiderat
Defunctum, viuentem verò instar semidei colit.
Nam coràm intuentur illum velut turrim:
Quippe solus multorum æquat facinora.

EIVSDEM.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:
Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.
Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,
Quin rectà quisque hostibus scutum obuertat
Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,
Sed solis splendori gratum, subiturus fatum.
Nostis enim quàm grauia sint Martis luctuosi opera,
Nostis etiam impetum permolesti belli.
Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,
Iuuenes, vtrumque satis experti estis.
Nam ex illis qui audent vnà persistentes
Cominus in hostes aduersos impetum facere,
Perpauci occidunt, retróque seruant populum:
Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
Vix autem aliquis verbis explicare posit,
Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dederit

Τιμῆέν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
  Γῆς πέρι καὶ παίδων, κουριδίης τ' ἀλόχου,
Δυσμενέσιν. θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δὴ
  Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω,
Ἔγχος ἀνασχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
  Ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
Οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἱμαρμένον ἐστὶν
  Ἀνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ᾖ γένος ἀθανάτων.
Πολλάκι δηϊοτῆτα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων
  Ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχε θανάτου.
Ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπας δήμῳ φίλος, οὐδὲ ποθητός·
  Τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἤν τι πάθῃ.
Λαῷ γὰρ ξύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
  Θνήσκοντος, ζώων δ' ἄξιος ἡμιθέων.
Ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν,
  Ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικήτου γένος ἐστέ.
  Θαρσεῖτ', οὔπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.
Μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε·
  Ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω
Ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
  Αὐγαῖσιν κῆρας ἠελίοιο φίλας.
Ἴστε γὰρ ὡς Ἄρεως πολυδακρύου ἔργ' ἀΐδηλα·
  Εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου.
Καὶ μετὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε
  Ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.
Οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
  Ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
Παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
  Τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.
Οὐδ' εἷς δ' ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα
  Ὅσσ', ἂν αἰσχρὰ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακά.

Ignominiosum namque est tergum sauciare
Viri fugientis in aduerso prælio.
Turpe quoque est cadauer in puluere prostratum,
Atque tergo hastæ cuspide vulneratum.
Sed progressus quispiam maneat firmus vtroque pede
Terra infixo, labia dentibus præmordens:
Femora & tibias infernè, nec non pectus humerósque,
Lati clypei vmbone contegens.
Dextra verò manu validam hastam torqueat,
Terribilémque in capite cristam moueat.
Fortia aggrediens facta discat bellare,
Nec à te'lis procul absit clypeum gerens.
Sed congrediens quispiam, cominus longa hasta
Vel gladio percussurus, hostem capiat:
Et pedem pedi iungens, clypeúmque clypeo admouens,
Nec non cristam crista, galeámque aptans galea,
Pectoríque obuerso pectore contra hostem pugnet,
Vel gladij capulo, vel hasta prælonga arrepta.
Vos autem leuis-armaturæ-milites sub scutis aliunde alij
Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus,
Hastásque leues contorquete in hostes,
Vestram prope armaturam permanentes.

EIVSDEM.

Præclarum est, in prima acie si occidat
Vir bonus, pro patria sua pugnans.
At si quis vrbe sua pinguibúsque aruis relictis
Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum
Cum chara matre vagans, & sene parente,
Cúmque paruulis filiis, & adolescentula vxore.
Inuisus namque erit ad quoscunque peruenerit,
Indigentia victus & odiosa paupertate.
Genus suum infamat, & formam decoram turpat
Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενόν ἐστι δαΐζειν
  Ἀνδρὸς φεύγοντος δηίῳ ἐν πολέμῳ·
Αἰσχρὸς δ᾽ ἐστὶ νέκυς κατακείμενος ἐν κονίῃσι
  Νῶτον ὄπισθ᾽ αἰχμῇ δουρὸς ἐληλάμενος.
Ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
  Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.
Μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὤμους
  Ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος.
Δεξιτερῇ δ᾽ ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
  Κινείτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
Ἔρδων δ᾽ ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
  Μηδ᾽ ἐκτὸς βελέων ἑστάτω ἀσπίδ᾽ ἔχων.
Ἀλλά τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῷ
  Ἢ ξίφει οὐτάζων δήιον ἄνδρ᾽ ἑλέτω.
Καὶ πόδα πὰρ ποδὶ θεὶς, καὶ ἐπ᾽ ἀσπίδος ἀσπίδ᾽ ἐρείσας,
  Ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ,
Καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
  Ἢ ξίφεος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών.
Ὑμεῖς δ᾽ ὦ γυμνῆτες ὑπ᾽ ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
  Πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
Δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς,
  Τοῖσι πανόπλοισι πλησίον ἱστάμενοι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα
  Ἄνδρ᾽ ἀγαθὸν, περὶ ᾗ πατρίδι μαρνάμενον.
Τὴν δ᾽ αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς
  Πτωχεύειν πάντων ἔστ᾽ ἀνιηρότατον
Πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
  Παισί τε σὺν μικροῖς, κουριδίῃ τ᾽ ἀλόχῳ.
Ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται οὕς κεν ἵκηται,
  Χρησμοσύνῃ τ᾽ εἴκων καὶ στυγερῇ πενίῃ.
Αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ᾽ ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
  Πᾶσα δ᾽ ἀθυμία καὶ κακότης ἕπεται.

Tandem sic errantem hominem nulla decori *cura*
Afficit, nec pudor vllus in posterum est ei.
At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & pro libe[ris]
Moriamur, nequaquam vitæ parcentes.
O iuuenes, at ste inuicem iuncti pugnate,
Neque turpis fugæ, aut timoris initium facite.
Sed magnum fortémque concipite animo impetum:
Nec pugnantes aduersus hostes vitæ rationem habete.
Veteranos aũt, quorum genua non amplius sunt agilia:
Grandæuos relictis ne fugite.
Turpe enim est, si in prima acie prostratus.
Iaceat ante iuuenes vir senior,
Candidum iam habens caput, barbámque canam,
Animam efflans fortem in puluere,
Cruenta charis manibus pudenda tegens,
(Quę oculis intueri & turpe & indignum est,)
Et denudatus corpore: iuuenibus aũt in omnibus sim[ilis]
Et pulchrum pubertatis florem habeat.
Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis
Est, cum adhuc strenuus a si in prima acie ceci[derit]
Sed progressus ad pugnã quispiam maneat vtroque p[ede]
Terrę infixo, labia dentibus pręmordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides, postremum his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amorginus, carmin[um] Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus [li]bris, & Iambos. Floruit autem 4?6. annis post b[el]lum Troianum. Primus Iambos scripsit secund[um] quosdam.

L

Εἶθ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὤρη
  Γίγνεται, οὔτ' αἰδὼς εἰς ὀπίσω τελέθει.
Θυμῷ γῆς πέρι τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
  Θνήσκωμεν, ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
Ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
  Μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε μηδὲ φόβου.
Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν,
  Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
Τοὺς δὲ παλαιοτέρους ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρὰ,
  Μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς.
Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
  Κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
Ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
  Θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
Αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
  (Αἰσχρὰ τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν,)
Καὶ χρόα γυμνωθέντα νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
  Ὄφρ' ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ.
Ἀνδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξὶ
  Ζωὸς ἐὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
Ἀλλά τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισι
  Στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακών.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ,

Περὶ Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κρίνεω, Ἀμοργῖνος, ἰαμβογράφος ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β΄ ἰάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ υ΄ καὶ ϛ΄ ἔτη τῶν Τρωϊκῶν, ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατά τινας.

Notes du mont Royal
www.notesdumontroyal.com
Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

AVTHORVM.

QVORVM POEMATA HOC ENCHIRIDIO CONTINENTUR, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag. 78.

PHOCYLIDES, pag. 101

Versus Phocylidi attributi tum apud Athenæũ, tum apud Stobæum, pag. 115

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpachio, pag. 114

PITHAGORÆ carmina aurea, pag. 122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Amerpach. 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131

Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à Clemente Alexandr. pag. 143

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag. 147.

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. & 165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag 163

RHIANI, de imprudentia, pag. 171.

EX NAVMACHII scriptis sen-

tentiæ. pag.175
Eiusdem vituperium diuitiarum, pag.176

PANIASIDIS in incontinentiam, 177

Ex ORPHEO, de Deo, 181

MIMNERMI de vita quòd breuis sit, 184

Epigrammata eiusdem, 187
LINI in Prudentiam & Spem, 189.& 191
CALLIMACHI nonnulla, 191
EVENI Parij sententiæ, 193
ERATOSTHENIS Cyrenæi, 195
MENECRATIS Comici, 197
POSIDIPPI Cassandrij, ibid.& 265
METRODORI Atheniensis, 199
TIMOCLIS Comici, ibidem, & 267

HOS AVTORES INSEQVITVR

Senariorum libellus, continens diuersorum Poëtarum sententias singulares: quarum capita hæc sunt.

IN		*Artem*,	226
Amantem,	212	*Attentionem*,	226
Amicum & Amicos,	230	*Auaritiam*,	224
Animum,	352	*Audaciam*,	226

Auxilium, 214

DE

Bonis viris, 200

DE

Conscientia, 226
Consilio, 204
Continentia, 210
Curiositate, 224

DE

Deo, 212
Doctrina, 220

IN

Ebrietatem, 218

IN

Famem, 216
Fœlicitatem, 210
Fidem, 222
Fortunam, 226
Furtum, 218

AD

Gloriam, 208

AD

Honorem, 226
Hortationem, 229
Hospites, 218

DE

Improbis, 224
Industria, 232
Infortunio, 210
Ingrata memoria, 202
Iniuria, 228
Inuidia, 230
Iracundia, 220
Iudicio, & diuina Iustitia, 214
Iureiurando, 220
Iusto, [illegible]
Iuuentute, [illegible]

IN

Laudem, [illegible]
Leges, [illegible]
Liberos, [illegible]
Lucrum, [illegible]

AD

Medicos, [illegible]
Mendacium, [illegible]
Moderationem, [illegible]
Mœrorem, [illegible]
Mortem, [illegible]
Mulierem, [illegible]
Mutuum, [illegible]

IN

Naturam, [illegible]
Necessitatem, [illegible]
Nobilitatem, [illegible]
Nouercam, [illegible]
Nuptias, [illegible]

DE

Occultis, [illegible]
Odio, [illegible]
Opibus, [illegible]
Oratione, [illegible]

DE

Parentibus, [illegible]
Paupertate, [illegible]
Peccato, [illegible]
Pietate, [illegible]
Pœnitentia, [illegible]
Populo, [illegible]
Precibus, [illegible]
Prudentia, [illegible]
Pulchritudine, [illegible]

IN		Superbiam,	228
Regem,	202	DE	
Risum,	204	Tempore,	214, & 234
IN		Tolerantia,	228
Sanitatem,	228	DE	
Senectutem,	204	Veritate,	202
Seruos,	210	Vita,	202, & 212
Silentium,	226	Vituperio,	234
Somnum,	228	Voluptate,	212
Spem,	210	Virtute,	200

Ex Io. Hertelij versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM CVM superioribus argumenti nonnulla ex veterum Comicorum fragmentis Gnomica ab H. Stephano versibus expressa.

PHILEMONIS qui nouæ seu mediæ Comediæ Poëta fuit, pag. 235

ALEXIDIS Thurij,	240
AMPHIDIS Athenensis,	242
ANAXANDRIDIS Rhodij,	243
ANTIPHANIS Carystij,	244
APOLLODORI Geloi,	248
DIPHILI Sinopensis,	249
MENANDRI Atheniensis,	250
DIODORI Sinopensis,	258

EVBVLI Atheniensis, 25
HIPPARCHI, 26
NICOSTRATI, 26
PHERECRATIS Atheniensis, 26
CRATETIS Atheniensis, 26
ERIPHI 265
CLEARCHI. 267

FINIS.